

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Tajemnice w ziemi ukryte, czyli ślady średniowiecza w okolicach Przemyśla

czas trwania: 1 dzień, typ: samochodowa, liczba miejsc: 4, stopień trudności:
średnia

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Wschodnio-południowe tereny Polski dla jednych kryją w sobie niezwykłą magię dla innych są miejscem gdzie, mówiąc potocznie, wrony zawracają. Według mnie rejony te są niezwykle, trochę dzikie i nieodkryte, pełne zakamarków, do których, na szczęście, nie wdarła się jeszcze komercja. Pełne są również tajemnic i zagadek czekających na to, by je odkryć. Kilka takich „zagadek” przyjęło formę namacalnych obiektów rozsianych w niewielkich miejscowościach w okolicach Przemyśla. Co więcej, formę z pozoru mało atrakcyjną i w dodatku zakamuflowaną. Jednak dla osób spragnionych ciekawostek oraz powiewu przeszłości, wycieczka śladami średniowiecznych grodzisk i umocnień, będzie niczym podróż wehikułem czasu.

Tereny Pogórza Przemyskiego zamieszkałe były już w średniowieczu. A ponieważ rejon ten nie zaliczał się do spokojnych z powodu zagrożenia najazdami m.in. Tatarów, grodziska dodatkowo wspomagały systemy wałów i umocnień, wykorzystujących naturalne ukształtowanie terenu. Do czasów obecnych z dawnych grodów niewiele się zachowało. Ich pozostałości to kopce lub mocno porośnięte wzniesienia otoczone wałami. Ich tropienie rozpoczynamy kierując się z Przemyśla w stronę Kalwarii Paclawskiej. Ze względu na lokalizację oraz oddalenie od siebie poszczególnych obiektów trasę tę najwygodniej realizować jadąc częściowo rowerem lub samochodem, jednakże położenie niektórych z nich wymaga dojścia pieszo. Oczywiście możliwe jest też przemierzenie całości pieszo.

W Sierakościach skręcamy w prawo w kierunku Sólcy. Tutaj nietrudno odnaleźć ślady średniowiecza, gdyż na zupełnie płaskim terenie pojawia się niewielki kopiec- fragment średniowiecznego systemu obronnego. Z Sólcy wracamy na drogę prowadzącą do Kalwarii i zatrzymujemy się w Nowych Sadach. W centrum tej miejscowości znajduje się zarośnięte drzewami wzniesienie - pozostałość średniowiecznego grodziska. Co ciekawe to ukształtowanie terenu w celach obronny zostało wykorzystane kilka wieków po średniowieczu. W okolicy XVII stulecia u podnóża wzniesienia wybudowano fort, którego fragmenty zachowały się do dziś.

Z Nowych Sadów udajemy się do Kalwarii Paclawskiej, a stąd pieszo żółtym szlakiem wiodącym przez rezerwat do pustelni św. Marii Magdaleny. W miejscu tym również w wiekach średnich - według badań archeologicznych od VIII do XII wieku istniało grodzisko wraz z podgrodziami. Warto zatem zwrócić uwagę na strome podejście do miejsca gdzie obecnie znajduje się pustelnia. Wzniesienie to otoczone jest trzema pierścieniami wałów. Z pustelni św. Marii Magdaleny wracamy do Kalwarii Paclawskiej, skąd wyruszamy do Rybotycz. W centrum tej miejscowości skręcamy w prawo w uliczkę prowadzącą do niestety zanikającej wsi Kopyšno i na szczyt Kopystanki. Przy wzniesieniu tym również istniało średniowieczne grodzisko, datowane na wieki XI-XIII. I tak naszą eskapadę zakończyć możemy dumając o dawnych czasach podczas podziwiania pięknego widoku ze szczytu Kopystanki.

Program wycieczki

Sólca

Piastowski system obronny

Na terenie gminy Fredropol odnaleziono wczesnośredniowieczny system umocnień grodowych wykorzystujący naturalny próg morfologiczny brzegu Karpat. Umocnienia wzniesione przez pierwszych Piastów stanowiły fragment południkowo przebiegającej linii grodów od Przemyśla do Dobromila. Pomocnicze grodziska znajdowały się na górze Grabnik, w Aksmanicach, Nowosiólkach Dydyńskich oraz w Nowych Sadach, wraz z kopcem w Sólcy.

Obszar zajęty wałami zewnętrznymi największego z grodzisk w gminie Fredropol, w Aksmanicach, wynosił 2,8 ha. Powstanie grodu datuje się na X-XI w. Dwa pierścienie obwałowań okalały wzgórze o kulminacji 435 m, a pojedynczy wał prawdopodobnie przedzielał grzędę na północnym zachodzie. Równie potężne jak gród aksmanicki było grodzisko w Nowosiólkach Dydyńskich - obecnie znajduje się tu jedna z kapliczek kalwaryjskich. Mniejszymi ośrodkami były grodziska na Górze Grabnik i w Nowych Sadach. Warto zobaczyć widoczne tam do dziś założenia obronne (wały i fosa).

Ciekawym miejscem jest kopiec ziemny w Sólcy. Prawdopodobnie pełnił funkcję sygnalizacyjną w systemie obronnym Bramy Przemyskiej i posiadał swego "brata bliźniaka" po drugiej stronie dzisiejszej granicy państwa. Wymienione fortyfikacje miały bronić Bramy Przemyskiej przed napaścią ze wschodu. Istnieją również teorie, że zadaniem tych grodów była ochrona żyznego pasa ziemi lessowej na przedpolu Karpat, a przede wszystkim warzelni soli czerpiących surowiec z licznych źródeł słonych ciągnących się pasem wzdłuż brzegu Karpat, m.in. przez Sólce, Nowe Sady, Dobromil.

49°39'36"N 22°44'37"E | na mapie:A

Nowe Sady

Średniowieczne grodzisko

Nowe Sady, niewielka miejscowość w województwie podkarpackim, niemal do końca lat pięćdziesiątych XX wieku funkcjonowała pod nazwą Hujsko. Pierwsze wzmianki o niej pochodzą z 1444 roku - wówczas nazwa wsi była jeszcze inna, bowiem określano ją mianem Oszko. Ta niepozorna wioska, której najbardziej znanym zabytkiem jest cerkiew grekokatolicka pw. św. Jerzego Męczennika, kryje w sobie tajemnicę o wiele wcześniejszych początków istnienia i zamieszkania.

W centrum Nowych Sądów i bezpośrednim sąsiedztwie cerkwi znajdują się pozostałości średniowiecznego grodziska pochodzącego z IX-XI wieku. Reliktem grodziska jest wzniesienie porośnięte drzewami, na którego szczycie plac - tzw. majdan - odcięty jest od jego dalszej części wałem oraz przekopem. W miejscu tym stoi pomnik z krzyżem poświęcony Ukraińcom, którzy walczyli tu w czasie wojen światowych oraz zostali stąd wysiedleni.

49°38'03"N 22°44'35"E | na mapie:B

Nowosiółki Dydyńskie

Pustelnia św. Marii Magdaleny i średniowieczne grodzisko

Pustelnia św. Marii Magdaleny, mimo że związana ze świątynią w Kalwarii Pałacowskiej, administracyjnie należy do sąsiedniej wsi - do Nowosiółek Dydyńskich. Pomimo tego, że znajduje się ona na 391-metrowym wzniesieniu, widoczna jest dopiero z bliska, gdyż otaczają ją gęste lasy rezerwatu przyrody "Kalwaria Pałacowska".

Aby dojść do tej drewnianej pustelni, należy kierować się żółtym szlakiem rozpoczynającym się przy kalwaryjskim klasztorze. Podejście do niej jest dość strome i specyficznie ukształtowane, ponieważ we wczesnym średniowieczu - według archeologów od VIII do XII wieku - znajdowało się tu grodzisko. Śladami po nim są zachowane do dziś trzy pierścienie wałów obronnych osiagających nawet sześć metrów wysokości. Wczesnośredniowieczne grodziska

składały się z grodu (tutejsze zajmowało około półtora hektara) oraz podgrodzia (ponad pół hektara).

49°37'53"N 22°43'25"E | na mapie:C

49°41'04"N 22°38'26"E | na mapie:D

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): fot. arch. UG Fredropol, skrzacik13, skrzacik13, fot. arch. UG Fredropol

Trasa dodana przez: skrzacik13

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
sobota 24 sierpnia 2024 19:27:34

Kopysno Rezerwat Kopystanka

Znajdujące się w północno-zachodniej części gminy wzgórze Kopystanka (541 m n.p.m.) jest rezerwatem krajobrazowym o powierzchni 188,67 ha, utworzonym 11 października 2001 r. Rezerwat obejmuje kopę ostańcową Kopystankę, będącą jednym z wyższych wzniesień Pogórza Przemyskiego i zarazem bardzo dobrym punktem widokowym.

Celem utworzenia rezerwatu jest zachowanie charakterystycznego dla Pogórza Przemyskiego krajobrazu z malowniczymi skałkami, interesującymi profilami geologicznymi oraz pobliskim wczesnośredniowiecznym grodziskiem. Ponadto wzgórze porasta roślinność ciepłolubna i licznie występujący ostrożeń siedmiogrodzki.

Na szczycie obok punktu triangulacyjnego znajduje się wzniesiony w 2003 r. metalowy krzyż, upamiętniający dwie pielgrzymki Jana Pawła II do archidiecezji przemyskiej. Przez szczyt biegnie czerwony szlak turystyczny z Przemysła przez Birczę do Sanoka. Rezerwat znajduje się na terenie Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego i w obrębie projektowanego Turnickiego Parku Narodowego.